

Vết thù trên lưng ngựa hoang.

Phạm Duy & Ngọc Chánh

Ngựa hoang nào dẫm nát tơ bời Đồng
cỏ nào xanh ngát lưng trời Ngựa phi như điên cuồng dưới cánh
đồng dưới cơn giông Vì trên lưng cong oằn những vết roi vẫn in hằn Một
hôm ngựa bỗng thấy thanh bình Thảm cỏ tình yêu dưới chân
mình ân tình mở cửa ra với mình Ngựa hoang bỗng thấy
mơ Để quên những vết thù Ngựa hoang muốn về tắm sông nhả nhục giòng
sông mơ màng mát trong thơm ngọt Ngựa hoang quên thù oán căm Từ nơi tối
tăm về miền tươi sáng Ngựa hoang về tới bến sông rồi Cởi
mở lòng ra với cõi đời Nhưng đời làm ngựa hoang chết
gục Và trên lưng nó ôi Còn nguyên những vết thù.